

[Larsen-Badse.]

havde været større end nødvendigt for at dække Sukkerfabrikkernes Udbytte og Prisen til Roedyrkerne, skulde uddeles til Roedyrkerne efter en bestemt Overenskomst. I den Omstændighed, at man nu foreslaar, at der ikke alene skal staa „Staten“, men tillige „(Sukkerfonden)“, vil jeg gerne have Lov til at se en Bekræftelse paa, at man fra det høje Ministeriums Side regner med, at de Midler, der bliver tilovers og gaar ind i Statens Kasse, ikke skal bruges til noget Formaal uden for Sukkerordningen. Men naar dette er Tilfældet, vilde jeg egentlig finde det praktisk, om der allerede i Loven var en Bestemmelse om, at Beløb fra Sukkerfonden kunde tilbageføres, om jeg saa maa sige, i visse Tilfælde, bl. a. naar Sukkerroehøsten havde været lille, saa at man, selv om Roedyrkerne fik den Tantième, som forudsættes, 30 Øre pr. Dobbeltcentner, var i Stand til ved et Pristillæg at gøre Roedyrkningen mere rentabel. Der kan jo ogsaa ske dette ved en normal Høst, ja, selv ved en stor Høst af Sukkerroer, at Sukkerprocenten ligger noget lavt, og Sukkerprocenten spiller jo en kolossalt stor Rolle for Sukkerfabrikkernes Rentabilitet og for, om der kan oparbejdes et Overskud. Jeg synes derfor, det vilde være ret og rimeligt, om der blev indført en Bestemmelse i Loven om, at Overskuddet under visse Forudsætninger kunde føres tilbage og anvendes til de af mig omtalte Formaal.

Jeg har rejst dette Spørgsmaal for at give den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart Lejlighed til herfra at fremsætte en Bemærkning herom. Jeg agter ikke ved denne Lejlighed at stille noget Ændringsforslag, saa meget mindre som Loven jo kun skal gælde for et Aar, og jeg maa erkende, at skal man have Bestemmelser som dem, jeg her har peget paa, maa det være i en Lov, der i det mindste strækker sig over mere end eet Aar.

Hvad endelig angaar de almindelige Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (P. Christensen) og det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen), har jeg ingen Bemærkninger at gøre dertil. Alle maa jo være enige om, at det har vist sig, at Sukkerordningen har virket efter sit Formaal og virket relativt tilfredsstillende. Man kan udstøde et lille

Suk over, at det desværre ikke er muligt at fastlægge hele Landbrugets Produktion paa en Basis, der indebærer den samme Mulighed for Rentabilitet som i dette Tilfælde. Det kan man gøre i Sverige, hvor hele Landbrugsproduktionen kan afsættes paa Hjemmemarkedet. Her i Landet lader det sig naturligvis ikke gøre, og derfor er det klart, at der kan være visse Egne i Landet, hvor man ikke ser med saa milde Øjne paa en Sukkerordning, som man ser paa den i de Egne, hvor Produktionen hører hjemme. Dette er der i og for sig intet at sige til.

Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) sagde, at disse Arealers Benyttelse til Sukkerroedyrkning i høj Grad aflaster den øvrige Landbrugsproduktion, men jeg er ikke enig med det ærede Medlem, naar han deraf vil udlede, at der her er Tale om et stort valutamæssigt Problem; for hvis der ikke bliver saadet Sukkerroefrø, saa vil de 71 000 Tdr. Land dog ikke komme til at helliges som Brakmark, de vil antagelig blive besaaet, bl. a. med Korn, og da vi aarlig indfører for mange, mange Millioner Kroner Korn i Landet, vil det blot sige, at man vilde bruge Pengene til Sukker i Stedet for til Korn som Indførselsobjekt. Men det er jo klart, at den beskæftigelsesmæssige Interesse, som dette Forhold har faaet i stedse højere Grad, efterhaanden som Aarene er gaaet, bevirker, at man i mange Egne af Landet ser hen til en saadan Ordning og begynder at blive nervøse, naar der ikke tilstrækkelig tidligt foreligger et Resultat, hvorefter man kan træffe sine Dispositioner. Jeg slutter mig derfor til den højtærede Handelsministers Beklagelse af, at det ikke er lykkedes at fremsætte et Lovforslag paa et tidligere Tidspunkt, og haaber, at den højtærede Handelsminister vil gøre sin Indflydelse gældende i det kommende Aar, hvis en Sukkerordning bliver nødvendig, saa at et Resultat kan foreligge i god Tid.

Der skal ikke fra vor Side blive lagt Lovforslaget nogen Hindringer i Vejen, vi skal ikke sinke dets Gang. Jeg anbefaler det til meget hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Oluf Johansen: Jeg skal tilsige mit Partis Støtte til det foreliggende Lovforslags hurtige Fremme i dette høje Ting, og